

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 8C/26/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720203106
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Banský
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2021:6720203106.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudcom JUDr. Petrom Banským v právnej veci žalobcu: F.. M. F., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Š. XXXX/X, XXX XX O., občan SR, zastúpeného: ŠKODA LEGAL s.r.o. so sídlom Jarabinková 17563/2C, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov proti žalovanému: F.. Q. O., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom V. XXXX, XXX XX O., občan SR, zastúpený: Mgr. et Mgr. Lívia Šouc Kost'ová, advokátka, so sídlom Pod Donátom 5, 965 01 Žiar nad Hronom, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a**.

Žalovaný má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, ktorý mu je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobca do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa svojou žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 10. 07. 2020 domáhala, aby súd určil, že žalovaný zverejnením tlačoviny O. Z. dňa 10. 10. 2018 neoprávnené zasiahol do práva žalobkyne na ochranu osobnosti, taktiež žiadala, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 3.000,- EUR, zároveň, že jej povinný doručiť na adresu trvalého pobytu žalobkyne a zverejniť tiež na úradnej tabuli mesta O. po dobu 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku písomné ospravedlnenie v znení: „Vážená pani F.. M. F., mojím nezákonným konaním došlo k zásahu do Vášho práva na ochranu mena a občianskej cti, čo predstavuje neoprávnený zásah do Vašich osobnostných práv. Som si vedomý, že moje konanie bolo v hrubom rozpore so slušným správaním a čestným bojom o post primátora mesta O., keď som Vaše meno ako meno jediného protikandidáta pošpinil a znevážil v očiach našich spoluobčanov. Za tento zásah sa Vám hlboko ospravedlňujem.“ a taktiež sa domáhala, aby žalovaný zabezpečil výrobu, vydanie a distribúciu vyššie uvedeného ospravedlnenia pre občanov mesta O. v počte 2500 kusov a to rovnakým spôsobom ako bola distribuovaná tlačovina s názvom O. Z.. Zároveň žiadala o náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnila žalobkyňa tým, že ona aj žalovaný sú fyzické osoby, ktoré v komunálnych voľbách roku 2018 kandidovali na post primátora mesta O. a boli jedinými kandidátmi. V čase komunálnych volieb žalobkyňa aj žalobca zastávali vedúce funkcie. Žalobkyňa pôsobila a v súčasnosti aj pôsobí ako predsedníčka Stavebného bytového družstva O.. Žalovaný bol a aj v súčasnej dobe je primátorom mesta O..

Dňa 10. 10. 2018 žalovaný ako verejne známa osoba prostredníctvom tlačoviny s názvom O. Z., ktorej vydanie a distribúciu zabezpečil na vlastné náklady prostredníctvom svojho transparentného účtu a ktorej prílohou bol kalendár na rok 2019, na ktorého druhej strane žalovaný zverejnil báseň s názvom „Komunálne voľby“. Touto básňou zasiahol do práv žalobkyne, nakoľko sú v nej závažné obvinenia a absolútne nepravdivé tvrdenia. Poukazuje na to, že v slohe č. 9 sa uvádza, že bola vyhodená z

úradu a to na základe textu: „Veď je veľmi múdra a robotná žena, iba raz z úradu bola vyhodená. K spolupracovníckam priama a milučká, kým ju nechytila pomstiaca horúčka.“

V slohe č. 10 sa uvádza, že žalobkyňa rozbila úrad k čomu prislúcha text: „Keď išiel primátor do Bystrickej VÚC-ky, že tak rozbila úrad len na také cucky“.

V slohe č. 10 sa uvádza nesprávne vyhotovila inventarizáciu mestského majetku, čo vyplýva z textu: „Raz jej dali spraviť radný majetok, robota začatá, ale samý zmätok.“

V slohe č. 11 sa uvádza, že žalobkyňa je napojená na osoby s podozrivých kruhov, čo má preukazovať text: „Ak nebude robiť tak ako je treba, tak musí vyhodit' z kresla sama seba. Tlačilo ju hore vedľa dobrodruhov, hlavne veľké esá z podozrivých kruhov.“

V slohe č. 12 sa uvádza, že mieni rozkradnúť mestský majetok a to textom: „Treba vziať moc do rúk a to čím najskorej a rozkradnúť všetko, čo jesto v O.. Veď je majetku ešte veľká kopa a nech si ho rozdelia a po nich potopa.“

Čo sa týka slohy č. 9 a 10, kde sa poukazuje, že bola vyhodená z úradu a že nesprávne vyhotovila inventarizáciu mestského majetku poukázala žalobkyňa, že bol ukončený s ňou pracovný pomer dohodou 27. 07. 2012 z dôvodu nadbytočnosti podľa § 63 ods. 1 písm. b) zákonníka práce z dôvodu rozhodnutia zamestnávateľa o schválení nového organizačného poriadku Mestského úradu v O. zo dňa 25. 07. 2012. Na základe tohto bol so žalobkyňou ukončený pracovný pomer z dôvodu organizačných zmien uskutočnených zamestnávateľom a nie pre akékoľvek porušenie pracovnej disciplíny. Formulácia použitá v básni má navodiť negatívne dojem, že si žalobkyňa neplnila pracovné povinnosti a z tohto dôvodu s ňou mal byť ukončený pracovný pomer výpoveďou. Poukázala na to, že žalobkyňa nastúpila na Mestský úrad v O. v roku 2008 na základe ponuky súčasného primátora, ktorý v tom čase zastával funkciu prednostu Mestského úradu. Po poslednej zmene pracovného zaradenia jej pracovnou náplňou bola príprava zasadnutí mestskej rady a mestského zastupiteľstva, písanie zápisníc, majetok mesta, projekty, daň za ubytovanie a daň za nevýherné hracie prístroje. V tomto období začali prvé konflikty so žalovaným, ktorý požadoval od žalobkyne úpravy zápisníc v rozpore so zvukovými záznamami. V decembri 2011 bola žalobkyne doručená zmenená pracovná náplň s preradením na miesto prvého kontaktu, čo odmietla. Na základe primátorom vyhláseného termínu inventarizácie majetku mesta bola žalobkyňou vykonaná inventarizácia mesta za rok 2011, kde počas inventúry v roku 2012 žalobkyňa zistila rozdiel v drobnom majetku vo výške 24.340,- EUR, na čo bol žalovaný žalobkyňou upozornený. Žalobkyňa vyhotovila inventarizačnú správu zo dňa 21. 06. 2012, v ktorej uviedla, že v podsúvahových účtoch bol zistený inventarizačný rozdiel 24.340,46 EUR, pričom správa bola doručená aj do podateľne Mestského úradu O., kde je zaevidovaná pod č. 3221/2012. Zistenie tohto rozdielu a jeho riešenie zo zodpovednými osobami viedlo k vyostreniu vzájomných vzťahov. Toto vyústilo do zmeny organizačného poriadku Mestského úradu v O., ktorú inicioval primátor - žalovaný a dôsledkom bolo ukončenie pracovného pomeru. Zistenie a informovanie nadriadeného o inventarizačnom rozdieli nie je možné označovať za porušenie povinnosti žalobkyne, pretože to bola náplň jej práce.

Čo sa týka tvrdenia v slohe č. 10, že rozbila úrad poukazuje na to, že žalobkyňa bola aktívnou občiankou Mesta O., robila všetko pre rozvoj a prosperitu. Nikdy nekonala ani sa nesprávala tak, aby vôbec niekomu dala čo i len dôvod na pochybnosti, že nejakým svojím správaním poškodila mesto O.. Taktiež, že by rozvracala tento mestský úrad, ako sa doslova uvádza v tejto slohe. Neexistujú dôkazy, z ktorých by toto bolo možné vyvodit'. Žalovaný bol do funkcie poslanca Banskobystrického VÚC zvolený až vo voľbách 2013, teda v čase, keď už viac ako rok nepracovala na mestskom úrade. Tieto tvrdenia sú absolútne nepravdivé a zámerne zavádzajúce.

Vo veciach tvrdenia, že žalobkyňa je napojená na osoby z podozrivých kruhov poukázala na to, že sa jedná o výmysly a cielene predkladané lživé informácie. Celkovým účelom tejto časti básne je závažným spôsobom znižovať občiansku česť žalobkyne s cieľom vykresliť ju ako nedôveryhodnú kandidátku na post primátora mesta.

V rámci tvrdenia v slohe č. 12, že mieni rozkradnúť mestský majetok poukázala na to, že sa dlhodobo venuje rôznym občianskym aktivitám a projektom a čo i len spájanie jej osoby s rozkrádaním mestského majetku je jednoznačne účelovým dehonestovaním mena žalobkyne a takéto tvrdenie považuje za absolútne scestné a nepravdivé. Práve ona bola tou osobou, ktorá pri inventarizácii mestského majetku prišla na schodok, na ktorý upozornila a zároveň sa snažila riešiť situáciu s kompetentnými osobami. Od mája 2013 až do súčasnosti pôsobí na Stavebnom bytovom družstve O. a zastáva funkciu predsedu. Nikdy nebola spájaná alebo obvinená z akéhokoľvek rozkrádania. Na základe vyššie uvedených skutočností a dokladov vyplýva, že informácie, ktoré boli podané spoluobčanom prostredníctvom vydanej tlačoviny sú lživé, účelovo vykonštruované s cieľom poškodiť žalobkyňu aj jej meno a česť, čo potvrdzuje tá skutočnosť, že žalovaný dal text predmetnej básne zverejniť na vlastné náklady v počte 2500 výtlačkov. Nie sú žiadne dôkazy, ktoré by potvrdzovali pravdivosť alebo opodstatnenosť

informácií, ktoré sú obsahom predmetnej básne. Žalovaný podľa nich nezvládol predvolebný boj, pretože jediný protikandidát žalovaného bola žalobkyňa, ktorá mala v meste O. veľmi dobré meno. Zverejnenie informácií a tvrdení, ktoré sú obsahom básne vrhajú zlé svetlo na osobu žalobkyne, znevažujú jej občiansku česť, vážnosť a dôstojnosť v spoločnosti. Z celého nekalého konania jednoznačne vyplýva snaha žalovaného znížiť žalobkyni šancu na úspech v komunálnych voľbách v roku 2018. Predmetná báseň predstavuje vyvrcholenie atakov do osobnostných práv žalobkyne. Bol to práve žalovaný, ktorý dňa 11. 09. 2018 na zasadnutí mestského zastupiteľstva vyzval a apeloval na zachovanie korektnej a férovej kampane. Žalobkyňa nemala v úmysle vyvolať súdny spor, čoho je dôkazom list zo dňa 31. 10. 2018, v ktorom vyzvala žalovaného, aby sa zdržal ďalších zásahov do jej práv na ochranu osobnosti. Žalovaný uvedenú žiadosť odignoroval. Žalobkyňa aj dňa 17. 12. 2019 prostredníctvom advokátskej kancelárie zaslala výzvu žalovanému, v ktorej opakovane žiadala o ospravedlnenie. Na výzvu reagoval žalovaný listom zo dňa 03. 01. 2020, v ktorej odmieta zodpovednosť za akékoľvek konanie, ktoré by nejakým spôsobom zasiahlo do jej práv. V odpovedi žalovaný uvádza, že každý politik a teda aj kandidát na verejnú funkciu musí strpieť zvýšenú mieru kritiku, ktorá podľa slov samotného žalovaného by však nemala zasahovať do práva na ochranu osobnosti. Žalobkyňa poukazuje na to, že kritika je dôležitá ak je konštruktívna, avšak tvrdenia a informácie uvedené v predmetnej básni nie sú kritikou. Žalobkyňa je presvedčená, že tvrdenia v básni zasahujú neoprávnenne do jej osobnostných práv. Zo strany žalovaného nedošlo k žiadnym krokom, ktoré by zmiernili alebo napravili zásahy do osobnostných práv žalobkyne. Nakoľko žalovaný sa žalovaný nemienil ospravedlniť táto dňa 21. 01. 2020 mu zaslala prostredníctvom právneho zástupcu predžalobnú výzvu, na ktorú reagovala právna zástupkyňa žalovaného listom zo dňa 02. 03. 2020. Žalovaný je už tretie volebné obdobie primátorom mesta a preto jeho pozícia je mienkotvorná. Nakoľko žalovaný dobrovoľne sa žalobkyni neospravedlnil žiadala, aby súd rozhodol tak ako je vyššie uvedené.

3. K predmetnej žalobe sa na výzvu súdu žalovaný vyjadril, že nepopiera skutočnosti, že počas komunálnych volieb v roku 2018 v rámci predvolebnej kampane distribuoval tlačovinu s názvom O. Z., ktorej prílohou bol kalendár na rok 2019 spolu s básňou s názvom „Komunálne voľby 2018“. Podľa neho však obsahom básne objektívne nemohlo dôjsť k žiadnemu zásahu do osobnostných práv žalobkyne a už vôbec nie k takému, ktorý má na mysli Občiansky zákonník. Poukazuje na § 11 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka, pričom podmienkou na ochranu osobnosti je to, aby bol zásah objektívne spôsobilý privodiť ujmu fyzickej osobne, ktorá znižuje česť, dôstojnosť a vážnosť z hľadiska jeho vzťahu k spoluobčanom a ohrozuje jeho postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Z názorov ustálenej súdnej praxe cieľom morálnej satisfakcie je účinne vyvážiť a zmierniť nepriaznivý následok neoprávneného zásahu, pričom predpokladom a základnou podmienkou je, že sa v súdnom konaní preukáže, že došlo voči žalobcovi k takým zásahom, ktoré sú objektívne spôsobilé privodiť jemu ujmu na jeho integrite s tým, že dôjde k zníženiu jeho vážnosti. V básni sa nenachádzajú žiadne nepravdivé údaje ani údaje, ktoré by mohli pôsobiť v spoločnosti hanlivo a urážlivo a rovnako ani žiadne údaje či tvrdenia, ktoré by boli spôsobilé znížiť vážnosť, česť a dôstojnosť žalobkyne v očiach občanov a tým ohroziť jej postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Obsah básne nespôsobil neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobkyne t. z., že ho nemožno považovať za difamujúci ohľadom jej osoby. Takýto zásah je daný len vtedy, ak existuje medzi zásahom a porušením osobnostnej sféry príčinná súvislosť a ak tento zásah presiahol prípustnú intenzitu takou mierou, ktorú už v demokratickej spoločnosti nie je možné tolerovať. Či určité tvrdenie je spôsobilé privodiť ujmu na cti dotknutého subjektu sa vždy posudzuje nielen podľa použitých výrazov a formulácií, ale aj celkového dojmu s prihliadnutím na všetky súvislosti a okolnosti, za ktorých k tomuto došlo. V tomto smere nie je rozhodujúci subjektívny pocit dotknutej osoby.

Žalobkyňa nepreukázala, že by báseň znížila jej šance ako kandidátky na post primátora mesta resp., že by na tento nebola zvolená kvôli obsahu básne. V žalobe uvádzané ničím nepodložené tvrdenia bez poukazu na konkrétne skutočnosti, z ktorých by vyplýval ňou tvrdený neoprávnený zásah. Na základe tohto žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno a to z dôvodu, že žalobca v týchto konaniach znáša povinnosť dôkazného bremena.

V bode 3 vyjadrenia poukazuje právna zástupkyňa žalovaného na dôvody, pre ktoré by súd nemal priznať žalobkyni nemajetkovú ujmu, avšak z dôvodu, že súd žalobu zamietol z dôvodov, ktoré uvedie v ďalšej časti rozsudku, na túto časť vyjadrenia nebude poukazovať.

V bode 4 poukazujú na to, že žalobkyňu ako kandidátku na post primátora v komunálnych voľbách je potrebné považovať v tejto veci za osobu verejne činnú, v prípade ktorej sú kritéria posúdenia hodnotiacich úsudkov omnoho mäkkšie v prospech pôvodcov výrokov. V rámci tohto vychádza z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), podľa ktorého verejne činné osoby sú povinné v prípade konkurencie práv a to na slobodu prejavu a práva na ochranu dobrej povesti, zniesť

vyššiu mieru kritiky. Poukazujú napr. na rozhodnutie ESLP vo veci Oberschlick proti Rakúsku, kde sa uvádza, že pokiaľ ide o hranice prípustnej kritiky, tie sú širšie vo vzťahu k politikovi, ktorý koná ako verejná osoba ako vo vzťahu k súkromnej osobe. Politik sa nevyhnutne a vedome vystavuje pozornej kontrole svojich činov a prejavov ako zo strany novinárov, tak všetkých občanov a musí prejavíť väčšiu toleranciu. Taktiež poukazujú príkladom na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a to sp. zn. 4Sžo/59/2016, kde sa uvádza, že „verejní činitelia z titulu svojej funkcie sú nevyhnutne vystavení oprávnenej či neoprávnenej kritike alebo invektívam. Preto možno akceptovať názor, že intenzita zásahu do osobnostných práv verejného činiteľa by mala byť v jeho prípade vyššia ako u fyzických osôb, na to, aby bolo možné poskytnúť ochranu pred takýmto zásahom v zmysle § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka“. Taktiež poukazujú na uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 7Tdo 608/2008 z 28. 05. 2008, kde sa uvádza, že „verejná činnosť jednotlivých osôb môže byť tie verejne posudzovaná a t i kriticky, pričom pokiaľ ide o hodnotiace úsudky je potrebné vychádzať z prezumpcie dovolenej kritiky. Ak je hodnotiaci úsudok vyjadrený formou preháňania či nadsázky, hoci by bol aj veľmi tvrdý, neznamená to, že kriticky prejav je prejavom nedovoleným. Z hraníc dovolenej kritiky nevybočuje ani taký kritický prejav, ktorý je nelogický a ktorý ukazuje na zaujatosť autora. Ak obsahuje kritika na adresu osoby pôsobiacej vo verejnom živote nejakú znevažujúcu informáciu je nutné aj takúto kritiku považovať zásadne za dovolenú“. V rámci rozsudku Krajského súdu Trenčín zo dňa 14. 10. 2017 sp. zn. 17Co/399/2016 uviedli, že sa tu uvádza: „vyjadrenia žalovanej vo volebnom letáku, ktorý obsahuje hodnotiace úsudky žalovanej a určitú kritiku žalobcu berúc do úvahy, že ide o formu predvolebného boja kandidátov, keď žalobcu bolo potrebné za danej situácie považovať za osobu verejne činnú, v ktorom prípade sú kritéria posúdenia hodnotiacich úsudkov (aj skutkových tvrdení) omnoho mäkkšie v prospech pôvodcov výrokov nemožno taktiež považovať za neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobcu. Kritika protikandidáta je prirodzenou súčasťou predvolebného boja. Obsahom letáku boli vlastné hodnotiace úsudky odporkyne o osobe navrhovateľa z pohľadu dovtedajších osobných poznatkov a skúseností ako starostky obce. Odporkyňa svojimi výrokmí podľa názoru súdu neprekročila mieru intenzity, ktorú by už nebolo možné tolerovať“.

Zároveň poukazujú k nutnosti vykonania testu proporcionality za účelom posúdenia primeranosti zásahu do osobnostných práv žalobkyne a to tým, že v rámci týchto žalôb je potrebné vždy poukázať na to kto, o kom, čo, kde, kedy a ako hovoril resp. uverejnil. Z tohto dôvodu poukazujú, že na otázku „o kom“ je potrebné poukázať, že k zverejneniu básne došlo počas predvolebnej kampane žalobkyne na post primátora a občania majú právo mať informácie o osobe žalobkyne, o jej dovtedajších pracovných úspechoch či neúspechoch, podnikateľských aktivitách a podobne, aby si verejnosť mohla utvoriť názor týkajúci sa toho či žalobkyňa disponuje odbornou ako i morálnou spôsobilosťou zastávať a náležite riadiť veci verejné. V rámci uvedeného poukazujú na to, že žalobkyňa je jedinou spoločníčkou a zároveň likvidátorkou spoločnosti U. -B., Q..J..H.. „v likvidácii“, kde sa uvádza, že spoločníčkou sa stala splatením vkladu vo výške 152.891,- EUR t. z., že už v mladom veku 37 rokov disponovala podozrivo vysokou sumou peňazí, ktoré nevedela akým spôsobom nadobudla. Konateľom tejto spoločnosti bol od roku 2006 do roku 2014 pán F. B., voči ktorému ako obvinenému viedlo v roku 2010 Krajské riaditeľstvo Policajného zboru, Úrad justičnej a kriminálnej polície v Banskej Bystrici vyšetrovanie pre obzvlášť závažný zločin podvodu. Taktiež v roku 2010 bolo na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru v E. trestné stíhanie vo veci trestného činu vydierania podľa § 189 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť páchatel voči žalobkyňi, v tom čase zamestnankyni ČSOB tým, že žiadal, aby vzala späť svoj súhlas na spoplatnenie úveru. Vyšetrovanie malo byť zamerané na správnosť resp. nesprávnosť postupu pri spoplatňovaní úveru, keďže spoločnosť U. resp. jej konateľ D.. P. L. mal poukázať na nesprávnosť postupu pri zospoplatňovaní úveru. Ďalej poukazujú na to, že orgány činné v trestnom konaní dodnes vedú 13 dosiaľ stále neukončených trestných konaní, v ktorých vystupuje žalobkyňa. Žalobkyňa bola v období rokov 2006 až 2009 spoločníčkou a od 12. 01. 2006 do 11. 03. 2008 konateľkou tejto spoločnosti. Táto spoločnosť vykázala dlh na finančnej správe na poistnom približne 170.000,- EUR. Taktiež poukázali na to, že od 28. 01. 2006 do 08. 12. 2008 bola spoločníčkou a konateľkou spoločnosti Q.-XE, Q.. Q. J.. H.. , ktorá vykázala dlh na finančnej správe na poistnom vo výške približne 55.000,- EUR, žalobkyňa bola v období od 23. 11. 2006 do 15. 08. 2007 spoločníčkou spoločnosti U. G., Q..J..H., ktorá vykázala dlh na finančnej správe na poistnom približne vo výške 4.000,- EUR. Žalobkyňa, D.. T. P. L., F. B., D.. P. R. a T. A. sú osoby, ktoré figurujú vo viacerých spoločnostiach, ktoré dlhujú finančnej správe a povinnosť úhrnné sumy v státisícoch. Príkladom poukazujú napr. na článok s názvom „Ako vyrobiť z klenotu ruinu? Naučia vás V. E.“ uverejnený 06. 03. 2014, kde sa k správaniu tzv. bielych koní vyjadruje autor článku k D.. T. P. L., osoba ktorého na stránke figuruje pri mene žalobkyne v sekcii prepojenia firiem. Žalobkyňa má za sebou pochybnú podnikateľskú minulosť a jej morálny profil nedáva záruku toho, že by vo funkcii primátora dokázala zastávať a náležite riadiť veci verejné. Toto vyplýva aj z prejavu

bývalej učiteľky F. A. O. G., ktorá tesne pred komunálnymi voľbami uviedla: „V tejto situácii treba brať ohľad nie na to, kto je ľavičiar alebo pravičiar, ale na to kto má aký charakter a morálny profil. Aj keď mám so súčasným primátorom odlišné politické názory, vysoko si ho vážim, nakoľko je čestný, rovný chlap, ktorý nemá na triku žiadne podvody, klamstvá, fiktívne firmy, má čistý štít a je najschopnejší aj podľa výsledkov viesť toto mesto aj naďalej. A sociálni demokrati - pozor. Zneužitím nálepky sociálnej demokracie sa už napáchalo veľa podvodov a svinstiev.“ Žalobkyňa zastávala v čase komunálnych volieb ako aj dodnes zastáva funkciu predsedu Stavebného bytového družstva. O tom, že nebola nikdy spájaná alebo obvinená z akéhokoľvek rozkrádania obecného alebo družstevného majetku je možné polemizovať a konfrontovať minimálne s príspevkom pána X. Q. uverejneného na sociálnej sieti, kde tento vo vzťahu k osobe žalobkyne, ako predsedu Stavebného bytového družstva uviedol: „Klamstvo na klamstve, zavádzanie, chamtivosť a nenažratosť po cudzích peniazoch, na čele tohto všetkého osoba bez chrbtovej kosti... Už nikdy viac... - Ľudia začnite sa už konečne zaujímať, kde dáva Vaše peniaze... Takí ako ona patria do basy, nie do kancelárie... Ak bude nejaká petícia za jej odvolanie z funkcie, rád sa podpíšem aj dvakrát, keďže mám s jej klamstvami a chamtivosťou osobnú skúsenosť. - Napríklad v O. to s bytovým družstvom ani nehne a závady pretrvávajú naďalej, lebo sa hľadajú lacnejší plynári a bla bla... Len aby jej šlo do vrečka čo najviac.“

Pokiaľ ide o odpoveď „čo bolo obsahom básne“ poukazujú na to, že žalobkyňa v čase uverejnenia básne bola osobou verejne činnou a niet dôvodu prečo by v tejto súvislosti nebolo prípustné poukazovať na predchádzajúce jej verejné pôsobenie.

Vo veci „kde bola báseň zverejnená“ tak táto nebola zverejnená v printovom médiu s celoslovenskou pôsobnosťou a teda jej publicita bola výrazne nižšia ako pri celoslovenských denníkoch či týždenníkoch. Čo sa týka toho „kedy bola báseň zverejnená“ poukazujú na to, že bolo to v čase komunálnych volieb kedy žalobkyňa vystupovala ako kandidátka na post primátora a preto je ju potrebné považovať za osobu verejne činnú, v prípade ktorej sú kritéria posúdenia hodnotiacich úsudkov omnoho väčšie v prospech pôvodcov výrokov.

Čo sa týka „ako boli tvrdenia v básni formulované“ má za to, že uvedené tvrdenia v básni nemajú charakter, ktorý by u čitateľa úmyselne nevyhnutne vzbudil pozornosť v zmysle poznatku, že osoba v ňom opisovaná (naviac ani len konkrétnym menom neoznačená) disponuje nečestným konaním. Na základe tohto poukazujú na to, že v rámci vykonania testu proporcionality je potrebné dospieť k záveru, že obsahom básne nedošlo k zásahu do osobnostných práv žalobkyne.

Čo sa týka inventarizácie poukazujú na to, že vo veci tvrdenia, že v roku 2012 mal byť žalobkyňou zistený rozdiel v drobnom majetku vo výške 24.340,46 EUR, čo malo viesť k vyostreniu vzťahov a do zmeny organizačného poriadku mestského úradu, toto nie je pravdou, pretože k skončeniu pracovného pomeru so žalobkyňou došlo na základe dohody o skončení pracovného pomeru podľa § 60 Zákonníka práce a bolo to výsledkom vzájomnej dohody oboch zmluvných strán, ku ktorej tieto dospeli na základe žiadosti žalobkyne o skončenie pracovného pomeru dohodou zo dňa 27. 07. 2012. Žalobkyňa teda sama prejavila vôľu skončiť pracovný pomer na mestskom úrade a preto argumentácia v tomto smere, že s odstupom času sa cíti byť určitým spôsobom dotknutá nemá logické opodstatnenie. Čo sa týka predloženej inventarizačnej správy, z ktorej by mal podľa tvrdení vyplývať inventarizačný rozdiel v drobnom majetku vo výške 24.340,- EUR s týmto sa žalovaný nestotožňuje a poukazuje na inventarizačný zápis Ústrednej inventarizačnej komisie o výsledku inventarizácie majetku mesta k 31. 12. 2011 zo záverov ktorej jasne vyplýva, že inventarizáciou podsúvahových účtov nebol zistený žiadny inventarizačný rozdiel.

Zároveň namietajú aj pasívnu vecnú legitimáciu na strane žalovaného, kde poukazujú na to, že žalobkyňa neodôvodnila z akého právneho dôvodu označuje v danom spore za nositeľa hmotnoprávnej povinnosti jeho osobu. Podľa nich povinným subjektom by mal byť pôvodca zásahu, teda ten, ktorého konanie spôsobilo zásah do osobnosti fyzickej osoby. Poukazujú na rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 4C/73/2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/399/2016, kde sa uvádza: „pokiaľ sa navrhovateľ domáha ospravedlnenia za nepriaznivé dôsledky neoprávneného zásahu do jeho osobnosti prostredníctvom článku v obecných novinách, súd tu konštatuje, že prípadný zásah nezodpovedá v danom prípade odporkyňa ako autorka článku, ale zaň zodpovedá výlučne vydavateľ novín, v ktorých článok vyšiel čo je v danom prípade obec. Odporkyňa teda nie je v tejto časti konania pasívne legitimovaná.“

4. Žalobkyňa v replike reagovala na vyjadrenie žalovaného tak, že návrh bol podaný kvôli zásahu do základných práv a slobôd, ktoré boli porušené konaním žalovaného. Občiansky zákonník priznáva právo domáhať sa súdnej ochrany a cestou súdu si uplatniť svoje práva, do ktorých bolo neoprávneným konaním zasiahnuté nie z toho dôvodu, že báseň znížila resp. zmarila jej šance na post

primátora, ako uvádza žalovaný v bode II. vyjadrenia. Obsahom tlačoviny je množstvo nepravdivých skutkových tvrdení. Nepravdivé tvrdenia majú difamačný charakter a zasiahli do jej súkromia, občianskej cti a dôstojnosti, narušili rodinné vzťahy, vzťahy k priateľom, známym. Zverejnenie a distribúcia básne bolo konaním neoprávneným, pretože žiadny právny predpis nepriznáva právo verejne šíriť nepravdivé a difamačné informácie a preto je presvedčená o príčinnej súvislosti medzi zásahom do práv a neoprávnenosťou rozširovania nepravdivých a difamačných tvrdení. Občianskoprávna zodpovednosť pri neoprávnenom zásahu do osobných práv je objektívna. Nakoľko došlo do zásahu jej osobnostných práv požaduje ospravedlnenie, čo predstavuje minimálny štandard morálnej satisfakcie a zároveň aj peňažné zadosťučinenie vo výške 3.000,- EUR. Čo sa týka testu proporcionality poukazuje na to, že podľa nej vo veci „kto“ má za to, že žalovaný bol v čase zverejnenia básne primátorom mesta t. j. predstaviteľom a najvyšším výkonným orgánom, je považovaný za osobu verejne činnú a na základe tohto takáto osoba je vnímaná ako známa osoba, pričom požíva vyššiu mieru dôveryhodnosti, informovanosti a mienkotvornosti ako bežný občan.

Čo sa týka „o kom“ bola báseň, žalobkyňa je fyzickou osobou, ktorá nebola ako kandidát na primátora považovaná za verejne činnú osobu. Z tohto dôvodu žalovaný o nej zverejňoval informácie ako o osobe výsostne súkromnej. Uvádza, že nikdy nezastávala žiadnu pozíciu v štátnej alebo verejnej službe a nebola politicky činná.

Čo sa týka „čo“ bolo zverejnené, žalovaný o nej rozširoval nepravdivé tvrdenia a obsah zverejnenej básne v žiadnom prípade nemožno označiť za vecnú kritiku.

Čo sa týka „kde“ poukazuje na to, že žalovaný ako osoba verejnosti známa zo svojho transparentného účtu zabezpečiť vydanie a distribúciu básne. Táto bola distribuovaná občanom O. do každej domácnosti a takýto spôsob má v danom posudzovanom prípade vysokú mieru publicity. Dostupnosť tvrdení žalovaného bola daná širokej verejnosti, pričom dôsledky pociťuje aj v súčasnosti, najmä v jej pracovnej oblasti. Denne sa stretáva s osočovaním, ohováraním. Všetky údajné trestné oznámenia, ktoré sú na oddelení policajného zboru a týkajú sa údajného rozkrádania majetku Stavebného bytového družstva boli odmietnuté ako nedôvodné. Čo sa týka tvrdenia, že báseň nebola zverejnená v médiu s celoslovenskou pôsobnosťou treba brať zreteľ na to, že sa jednalo o komunálne voľby, pre ktoré je typické, že predvolebná kampaň je založená na distribúcii miestnych tlačovín.

Čo sa týka otázky „kedy“ bola distribuovaná poukazuje na to, že bolo to pred komunálnymi voľbami v roku 2018 a načasovanie sa priamo viazalo na intenzívnu diskreditáciu jej osoby.

Vo veci „ako“ uvádza, že žalovaným zverejnené informácie nemali vecnú formu, ako by bolo žiadané v súvislosti s predvolebnou kampaňou, úroveň prerozprávania skutkových okolností je z hľadiska literárneho ako aj publicistického mimoriadne nízka - žalovaný použil vo verejnom priestore primitívny jazykový prejav, ktorého cieľom bolo vyvolať nedôveru, znechutenie až nenávisť. Volebnú báseň nie je možné považovať ani za volebný leták obsahujúci kritiku protikandidáta, pretože v tomto prípade sa nejedná o vecnú kritiku. Pri skúmaní primeranosti konkrétneho výroku v prvom rade treba odlíšiť či sa jedná o skutkové tvrdenia alebo hodnotiaci úsudok. Skutkové tvrdenie sa opiera o fakt, objektívne existujúcu realitu, ktorá je zistiteľná pomocou dokazovania, pravdivosť tvrdenia je teda overiteľná. V zásade platí, že oznámenie pravdivej informácie nezasahuje do práva na ochranu osobnosti. Porušenie práva na česť, resp. dobrú povesť môže byť spôsobené len takými skutkovými tvrdeniami, ktoré sú objektívne spôsobilé privodiť ujmu na cti, resp. dobrej povesti dotknutého subjektu v očiach ostatných fyzických osôb a teda pôsobiť difamačne. Na rozdiel od skutkového tvrdenia hodnotiaci úsudok vyjadruje subjektívny názor na autora, ktorý k danému faktu zaujíma určitý postoj tak, že ho hodnotí z hľadiska správnosti a prijateľnosti. Hodnotiaci úsudok nemožno akokoľvek dokazovať, je však potrebné skúmať či sa zakladá na pravdivej informácii, či forma jeho verejnej prezentácie je primeraná, či zásah do osobnostných práv je nevyhnutný. Konkrétosť kritiky znamená, že hodnotiaci úsudok sa musí opierať o konkrétne skutočnosti. Primeranosť, čo do obsahu, formy a miesta znamená, že nevybočuje z medzí nutných k dosiahnutiu sledovaného a zároveň spoločensky uznávaného účelu. Vzhľadom na to, že publikovaním básne došlo k zásahu do práv, pretože výroky sú difamačnej povahy, sú spôsobilé privodiť ujmu žalobkyňi. Uvedený zásah do osobnostných práv pretrváva aj v súčasnosti najmä v sociálnej a pracovnej oblasti. Má za to, že na základe vykonaného testu proporcionality je nevyhnutné v tomto prípade uprednostniť právo na ochranu osobnosti pred právom na slobodu slova žalovaného.

Čo sa týka informácií týkajúcich sa jej majetkovej účasti v obchodných spoločnostiach je presvedčená, že predkladané údaje nemajú s touto vecou nič spoločné. Všetky jej aktivity boli vykonávané v medziach zákona. Je však na zamyslenie odkiaľ má žalovaný také informácie. Aj napriek tomu však uvádza, že ona nezastávala žiadnu z verejných funkcií, ktorej výkon by bol v rozpore s majetkovou účasťou v uvedených spoločnostiach. Voči jej osobe nie je a ani nikdy nebolo vedené trestné konanie z čoho je zrejmé, že nemôže mať za sebou pochybnú podnikateľskú minulosť a že jej morálny profil nedáva záruku toho, že

by vo funkcii primátora mesta O. dokázala zastávať a náležite riadiť veci verejné, tak ako to uvádza vo svojom vyjadrení žalovaný.

Čo sa týka námietky nedostatku pasívnej legitímácie, žalovaný nepopiera, že v rámci predvolebnej kampane na post primátora mesta distribuoval tlačovinu „O. Z.“, prílohou ktorej bol kalendár. Pokiaľ ide o právny názor vyslovený v rozsudku Okresného súdu Nové mesto nad Váhom, tu sa konštatuje, že „za prípadný zásah nezodpovedá v danom prípade odporkyňa ako autorka článku, ale zaň výlučne zodpovedá vydavateľ novín, v ktorých článok vyšiel, čo je v danom prípade obec. Odporkyňa teda nie je v tejto časti pasívne legitimovaná.“ K tomuto uvádza, že báseň bola distribuovaná výlučne z prostriedkov transparentného účtu žalovaného, čím je pasívna legitímácia žalovaného daná.

5. Žalovaný v duplike uviedol, že argumentácia žalobkyne aj vo vyjadrení zo dňa 30.

11. 2020 je založená znova na zovšeobecnených ničím nepreukázaných tvrdeniach a nepodložených argumentoch bez preukázania konkrétnych skutočností a dôkazov. Žalobkyňa nepreukázala, že došlo k zníženiu jej dôstojnosti, či vážnosti v spoločnosti v akejkoľvek miere a už vôbec nie v značnej, pre ktorú by bolo možné priznať nárok na nemajetkovú ujmu. Poukazujú na to, že Európsky súd pre ľudské práva považuje vo svojej rozhodovacej činnosti slobodu prejavu za jeden z hlavných pilierov demokratickej spoločnosti. Platí, že informácie alebo myšlienky prijímané pozitívne alebo negatívne je potrebné považovať za neškodné a tiež je potrebné považovať aj informácie, ktoré šokujú či znepokojujú, čo je dané záujmom zachovania plurality, tolerancie a ducha otvorenosti, bez ktorých nie je možné fungovanie demokratickej spoločnosti (viď Rozsudok vo veci Incal proti Turecku z 09. 06. 1998...). Taktiež poukazujú na to, že v rozhodnutí De Haes a Gijssels proti Belgicku v roku 1997 EŠLP zdôraznil nevyhnutnosť rozlišovania medzi faktami a hodnotiacimi úsudkami s tým, že existenciu faktov dokázať možno, zatiaľ čo pravdivosť hodnotiaceho úsudku nemožno dokázať. Poukazuje na ďalší rozsudok, podľa ktorého sloboda prejavu sa vzťahuje nielen na informácie alebo myšlienky prijímané priaznivo alebo na tie, ktoré sa považujú za neškodné či bezvýznamné, ale aj na tie, ktoré šokujú, urážajú alebo znepokojujú štát či akúkoľvek časť populácie. Navyše sloboda zahŕňa aj istý stupeň prehánania, dokonca aj provokácie. Vychádzajúc zo záverov citovaných rozhodnutí je zrejmé, že je neopodstatnená argumentácia žalobkyne, ktorá sa svojich nárokov domáha s poukazom na to, že údajne použil „vo verejnom priestore primitívny jazykový prejav“, keďže v judikatúre sa konštantne zastáva názor, že sloboda prejavu sa vzťahuje nielen na informácie alebo myšlienky, ktoré sú prijímané priaznivo alebo na tie, ktoré sa považujú za neškodné či bezvýznamné, ale aj na tie, ktoré šokujú, urážajú alebo znepokojujú.

Čo sa týka autora básne, poukazujú na to, že F. B. je podpoliansky zabávač a ľudový básnik, ktorého väčšina básní je humorného charakteru. Identický charakter má aj predmetná báseň, v ktorej autor zjavne sa snažil na politickej satire zamerať pozornosť na blížiacu sa komunálnu voľbu a jednotlivých kandidátov na post primátora ako aj poslancov mestského zastupiteľstva a spôsobom jeho vlastným okomentovať v kontexte upozornenia pri každom z nich na určitú vybranú konkrétnosť opísanú vtípnym podtónom, t. j. spôsobom, ktorý súdna prax pripúšťa a akceptuje a nesankcionuje ho konštatovaním porušenia práva na ochranu osobnosti. V tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Asan/15/2019, z ktorého vyplýva: „Čierny humor si veľakrát vyberá za obeť svojich vtípných tém, ktoré narážajú na isté mantinely dané spoločnosťou. Takýmito témami môžu byť napríklad smrť alebo násilie alebo tragické udalosti minulosti, či dokonca tragické udalosti súčasnosti. Čierny humor nie je vysmievanie aktérov danej témy, ale témy samotnej. Čierny humor vo svojej podstate vychádza zo satiry. Satira sa snaží upozorniť na nejakú tému humorným podaním, pričom to častokrát dosahuje až ostrým prípadne posmešným spôsobom. Najlepšie sa to dá ukázať na politickej satire, ktorá sa snaží upozorniť na politické problémy sveta - napr. korupciu. No a čierny humor v zásade robí to isté len o inej téme. Vtip je práve v tom upozornení na nejakú konkrétnosť. Častokrát sa môže stať, že sa človek danému vtipu zasmieje a po chvíli si uvedomí čomu sa zasmial a aké strašné je, že sa to naozaj stalo.“

Vo veci vnímania žalobkyne ako verejne činnej osoby poukázal na to, že judikatúra už dávnejšie ustálila, že aj kandidát na funkciu miestneho politika (kandidát na funkciu starostu, primátora, poslanca obecného či mestského zastupiteľstva) je považovaný za verejne činnú osobu. Uvedené opiera aj o Nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I.ÚS 453/03 z 11. 11. 2005, podľa ktorého „Vecou verejnou sú všetky agendy štátnych inštitúcií ako i činnosť osôb pôsobiacich vo verejnom živote, t. j. napr. činnosť miestnych politikov i celoštátnych, úradníkov, sudcov, advokátov, poprípade kandidátov, či čakateľov na tieto funkcie. Na základe tohto poukazuje na to, že žalobkyňa ako kandidátka na post primátora požívala status verejne činnej osoby. Poukazuje, že žalobkyňa nebola v básni označená menom ani priezviskom.“

Čo sa týka osoby žalobkyne a jej povesti, uvádza, že tvrdenia týkajúce sa žalobkyne a jej minulosti nie sú invektívami, ale sú pravdivými a overiteľnými faktami, čo súdu preukázal listinnými dôkazmi. Už v minulosti bol zo strany vlastníkov bytov upozorený, že žalobkyňa ako predsedníčka SBD O. je upodozrievaná z netransparentného nakladania so zverenými finančnými prostriedkami. Predmetné upozornenia dostával napr. od vlastníčok bytom p. T. X., p. V. V., domového dôverníka p. L. Z. a ďalších osôb. V nedávnej minulosti bolo mesto O. nútené vyzvať žalobkyňu na vydanie neoprávneného zadržovania prostriedkov vlastníckmi vyplácaného nájomného v jednom zo spravovaných bytových domov.

Na strane 7 vyjadrenia žalobkyňa uvádzala, že pred nástupom na pozíciu sekretárky primátora a prednostu mesta v roku 2008, keď jej žalovaný ponúkol prácu na mestskom úrade, bol o jej predchádzajúcej majetkovej činnosti informovaný. K tomuto uvádza, že žalobkyňa nepracovala ako sekretárka primátora a prednostu mesta O. a to z dôvodu, že odborne a predovšetkým ľudsky nespĺňala základné predpoklady. Na sekretariáte pôsobila len príležitostne a to výlučne len v rámci zastupovania počas práceneschopnosti. Dôvodom zlej povesti žalobkyne boli jej časté konflikty so ženskou časťou pracovného kolektívu. Čo sa týka skutočnosti, že skadiaľ vie o majetkových účasťach žalobkyne v spoločnostiach uvádza, že tieto sú voľne dostupné na internete a to jednak na stránke Obchodného registra a na ďalších webových stránkach. Vo veci vyšetrovania obvineného F. B., bývalého konateľa spoločnosti U. - B. Q..J..H.. v likvidácii, v ktorej žalobkyňa je dnes jedinou spoločníčkou a súčasne likvidátorkou, o tomto sa dozvedel tým spôsobom, že mu zo strany vyšetrovateľa Policajného zboru bolo doručené predvolania ako svedka na výsluch na deň 02. 07. 2010. Záverom poukazuje na to, že nie v dôsledku jeho konania, ale najmä osoby žalobkyne bol volebný výsledok v komunálnych voľbách taký, že zatiaľ čo on získal 90,79% hlasov zúčastnených voličov na voľbách žalobkyňa získala len 9,21% hlasov. Na základe tohto žiada, aby súd žalobu zamietol.

6. V rámci vyjadrení na pojednávaní konanom dňa 24. 08. 2021 žalobkyňa, právna zástupkyňa žalobkyne, žalovaný a právny zástupca žalovaného v podstate už sa len pridržiavali svojich predchádzajúcich vyjadrení a neuviedli nijaké nové skutočnosti, ktoré dovtedy neboli v rámci písomných vyjadrení prezentované.

7. Súd na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

8. Súd z listinného dôkazu tlačoviny „O. Z.“ zistil, že sa tu nachádza báseň s názvom „Komunálne voľby 2018“, ako autor je tu uvedený F. B., dátum XX. Z. XXXX. V rámci tejto básne, okrem iných sú tu slohy, na ktoré poukazuje žalobkyňa, že by sa mali týkať jej a tieto sú:

- „Veď je veľmi múdra a robotná žena iba raz z úradu bola vyhodená. K spolupracovníckam priama a milučká, kým ju nechtyla pomstiaca horúčka.“
- „Keď išiel primátor do Bystrickej VÚC-ky, tak rozbila úrad len na také cucky. Raz jej dali spraviť úradný majetok, robota začatá, ale samý zmätok“
- Ak nebude robiť tak ako je treba, tak musí vyhodiť z kresla sama seba. Tlačilo ju hore vedľa dobrodruhov, hlavne veľké esá z podozrivých kruhov.“
- Treba vziať moc do rúk a to čím najskorej a rozkradnúť všetko, čo jesto v O.. Veď je majetku ešte veľká kopa a nech si ho rozdelia a po nich potopa“.

9. Súd z Dohody o skončení pracovného pomeru uzatvorenej podľa § 60 Zákonníka práce zistil, že ako zamestnávateľ je tu uvedené Mesto O. zastúpené žalovaným ako primátorom a zamestnanec je tu uvedená žalobkyňa, kde je uvedená pracovná funkcia: referent ekonomického oddelenia Mestského úradu v O.. Pracovný pomer sa končí dňom 31. 07. 2012 z dôvodu nadbytočnosti podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce, vzhľadom na písomné rozhodnutie zamestnávateľa - schválenie nového Organizačného poriadku. Zamestnancovi bola daná výpoveď z pracovného pomeru z dôvodu nadbytočnosti vzhľadom na písomné rozhodnutie a to dňa 25. 07. 2012, ktorú prevzal dňa 25. 07. 2012. Zamestnanec požiadal o skončenie pracovného pomeru dohodou listom zo dňa 27. 07. 2012. Na základe uvedených skutočností zamestnávateľ postupuje podľa § 76 ods. 2 Zákonníka práce a uzatvára so zamestnancom dohodu o skončení pracovného pomeru. Dohoda je podpísaná dňa 27. 07. 2012.

10. Súd z Inventarizačnej správy Ústrednej inventarizačnej komisie o výsledku inventarizácie majetku, záväzkov a rozdielu majetku a záväzkov k 31. 12. 2011 zistil, že na základe príkazu primátora mesta sa uskutočnila inventarizácia. Okrem iných členom bola aj žalobkyňa ako

tajomník komisie. Predmetom bola inventarizácia k 31. 12. 2011. „Inventarizáciou podsúvahových účtov bol zistený rozdiel 24.340,46 EUR, o ktorom bol informovaný primátor mesta. Na základe zistenej skutočnosti primátor mesta povedal, že sa uvedenou problematikou bude zaoberať nová vedúca oddelenia. Nakoľko do dnešného dňa sa vec neriešila žiadam/navrhujem, aby sa uvedenou problematikou zaoberalo mestské zastupiteľstvo a bolo prijaté uznesenie.“ Dátum: 21. 06. 2012, meno : F. M..

11. Súd z výzvy žalobkyne žalovanému (kde je uvedená pečiatka 31. 10. 2018 Mestský úrad v O.) na zverejnenie ospravedlnenia, zdržanie sa zásahov do práva na ochranu osobnosti a odstránenie protiprávneho stavu zistil, že je tu uvedené: „v rámci Vašej volebnej kampane do samosprávy obcí v roku 2018, v ktorých sa uchádzate ako kandidát o miesto primátora mesta O.Ň., bol na základe vašej objednávky vypracovaný dokument s názvom „O. Z.“, ktorého obsahom je okrem iného aj publikovaná báseň „Komunálne voľby“ signovaná jej autorom F.Ú. B.. Z obsahu predmetnej básne vyplýva, že vo vzťahu k mojej osobe zverejňujete nepravdivé tvrdenia, pričom verejným publikovaním týchto lživých tvrdení neoprávnene zasahujete do mojich zákonných práv na ochranu osobnosti.“ Zároveň opisuje v predmetnej básni slohy, ktoré sa týkajú žalobkyne. Vzhľadom na túto skutočnosť, že zákonodarca občiansku česť a dôstojnosť považuje za významné hodnoty, že ju v zmysle ustanovenia § 13 a nasl. Občianskeho zákonníka priznáva nárok na právnu ochranu Vás vyzývam na zdržanie sa akýchkoľvek zásahov do môjho práva na ochranu osobnosti a na odstránenie už spôsobeného protiprávneho stavu. Verím, že je v skutočnom záujme nás oboch, ako kandidátov na miesto primátora mesta O., zachovanie korektnej a férovej volebnej kampane.“

12. Súd z výzvy právnej zástupkyne žalobkyne zo dňa 12. 12. 2019 adresovanej žalovanému zistil, že je tu uvedené: „v rámci predvolebnej kampane distribuoval žalovaný tlačovinu s názvom O. Z., ktorej prílohou bol kalendár na rok 2019. Obsahom básne sú závažné a absolútne nepravdivé tvrdenia. Nakoľko v súčasnosti pôsobíte ako primátor mesta O., poslanec Banskobystrického samosprávneho kraja a zároveň ste ohlásili kandidatúrou do Národnej rady za politickú stranu KDH v parlamentných voľbách v roku 2020 je potrebné napraviť zásah do osobnostných práv našej klientky a to zverejnením nasledovného znenia: Ja, F. Q. O., primátor Mesta O. sa týmto verejne ospravedlňujem F. M. F. za to, že som počas predvolebnej kampane komunálnych volieb, ktoré sa konali dňa 10. 11. 2018, ako kandidát na post primátora mesta O. a verejne známa osoba prostredníctvom tlačoviny s názvom O. Z., ktorú som zabezpečil na vlastné náklady, a ktorej prílohou bol kalendár na rok 2019, zverejnil báseň s názvom „Komunálne voľby 2018“. Obsahom tejto básne boli nepravdivé a značne hanlivé poškodzujúce vyjadrenia na F. M. F. ako moju jedinú protikandidátku na post primátora Mesta O. v týchto voľbách“.

13. Súd z Výzvy na zverejnenie ospravedlnenia - odpoveď zaslanej žalovaným právnej zástupkyne žalobkyne zo dňa 03. 01. 2020 zistil, že dňa 18. 12. 2019 mu bola doručená výzva na zverejnenie ospravedlnenia vo veci zásahov do práva na ochranu osobnosti jej klientky, pani F. M. F.. Podľa žalovaného súčasťou predvolebnej tlačoviny O. Z. v predvolebnej kampani k voľbám do orgánov samosprávy obcí bola aj jednostranová príloha s básňou s názvom „Komunálne voľby 2018“. Táto príloha bola signovaná autorom F. B., miestnym básnikom a humoristom. Autorské dielo bolo zverejnené v plnom znení bez úpravy. Autor básne už od čias bývalého režimu citlivo vníma negatívne spoločenské javy, všíma si dôležité spoločenské udalosti, pričom prináša čitateľom humorné, trefné a väčšinou láskavé videnie sveta. Svoju inšpiráciu zbiera na ulici medzi ľuďmi. Povešť človeka vzniká ako reakcia verejnosti na naše činy, skutky a prezentované postoje. Sami spoluvytvárame svoju povesť, no vzniká spontánne a nezávisle do našej vôle. Poukazuje na to, že aj on zo strany kandidátky, ktorá kandidovala za stranu Smer a z tábora podporovateľov musel čeliť ohováraniu, lživým informáciám, výlepom anonymných letákov, osočovaniu. Na výzvu jej klientky doručení počas volebnej kampane dňa 31. 10. 2018 sa rozhodol ďalej uvedenú prílohu nedistribuovať a zdržať sa prípadných zásahov do práva osobnosti. Z ľudského hľadiska chápe, že text básne mohol protikandidátku uraziť. Ak by mal možnosť tak rozhodnúť bez hektiky volebnej kampane, báseň by som nezverejnil. Dovolí si konštatovať, že každý politik a teda aj kandidát na verejnú funkciu musí strpieť zvýšenú mieru kritiky, ktorá by však nemala zasahovať do práva na ochranu osobnosti. Ako verejná osoba sa stále učí nevenovať pozornosť ohováraniu, zlomyseľným klebetám a žiť tak, aby im nikto neveril. Ak by mal zverejniť ospravedlňujúci text v navrhovanom znení, odchýlil by sa od pravdy. Ak by bolo nevyhnutné preukazovať pravdivosť jednotlivých častí básne, nevyhnutne by jej klientke aj proti jeho vôli ublížil.

14. Súd z listu adresovaného Mestským úradom v O. zo dňa 17. 06. 2010

podpísaného F. Q. O. - žalovaným označeného ako: „Vec: Žiadosť o poskytnutie informácie - Trestný čin podľa § 189 Trestného zákona“ zistil, že je tu uvedené: „Na vašu žiadosť o poskytnutie informácie v súvislosti s trestným stíhaním vo veci trestného činu vydierania podľa § 189 Trestného zákona si vám dovoľujeme odpovedať, že na Mestský úrad V. O. nebola v uvedenej veci doručená žiadna žiadosť alebo oznámenie od spoločnosti U., Q..J..H.. alebo jej zástupcu, ktorej predmetom mala byť skutočnosť, že M. F. v danej veci súhlasu na spoplatnenie úveru nepostupovala správne.“

15. Súd z listu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v E., Úrad justičnej a kriminálnej polície adresovanej Mestskému úradu, prednosta pán O., O. zo dňa 15. 06. 2010 zistil, že tento bol nazvaný ako „Trestný čin podľa § 189 Trestného zákona - žiadosť“. Je tu uvedené: „Na úrade justičnej a kriminálnej polície OR PZ v E. je vedené na podnet ČSOB a.s. trestné stíhanie vo veci trestného činu vydierania, ktorého sa mal dopustiť páchatel voči M. F. tým, že od nej žiadal, aby vzala späť svoj súhlas na spoplatnenie úveru. Pre účely konania vás žiadam uviesť, či na mestský úrad nebola v danej veci doručená žiadosť alebo oznámenie od spoločnosti U. Q..J..H.. alebo jej zástupcu, ktorej predmetom by bola skutočnosť, že M. F. v danej veci súhlasu na spoplatnenie úveru nepostupovala správne“.

16. Súd z výpisu z Obchodného registra spoločnosti Q. Q..J..H., predtým Q.- XE, Q.. Q.. J.. H.. zistil, že spoločníkom v tejto spoločnosti bola aj M. F. a taktiež bola aj štatutárnym orgánom.

Z výpisu z Obchodného registra spoločnosti I., Q..J..H., predtým U. G., Q.. J.. H.. súd zistil, že spoločníkom okrem iných, v tejto spoločnosti bola aj spoločnosť U., Q..J..H., ďalej žalovaná, konateľom okrem iných bol aj D.. T.. P. L..

Z výpisu z Obchodného registra spoločnosti K. X, Q..J..H., predtým U. Q..J..H.. súd zistil, že spoločníkom okrem iných tu bola aj žalovaná a D.. T.. P. L. a zároveň títo, okrem iných, boli aj konatelia tejto spoločnosti.

Súd z výpisu z Obchodného registra spoločnosti U. - B., Q..J..H.. „ V. E.“ zistil, že okrem iných, spoločníkom tu je uvedená žalobkyňa, ďalej spoločnosť U., Q..J..H.. a D.. P. L.. Ako konateľ bol, okrem iných, v tejto spoločnosti aj F. B.. V súčasnosti je ako likvidátorka uvedená M. F. - žalobkyňa.

17. Súd v rámci rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 4C/73/2015, ktorý bol potvrdený Krajským súdom v Trenčíne sp. zn. 17Co/399/2016, na ktorý poukazoval žalovaný vo veci, že nemal by byť on ako vecne pasívne legitimovanou osobou súd poukazuje na to, že v rámci predmetných rozsudkov sa nejedná o totožný prípad, pretože v predmetnom rozsudku bola žalovaným osoba ako autor článku a zároveň konštatuje, že za vydanie článku výlučne zodpovedá vydávateľ novin, v ktorých článok vyšiel, čo je v danom prípade obec. Z uvedeného teda vyplýva, že práve naopak, v tomto prípade by nebola daná pasívna vecná legitimácia. Ak by došlo zo strany žalobkyne k žalobe voči autorovi básne F. B.. Avšak nakoľko je v tomto konaní žalovaný ten, kto dal vytlačiť a distribuovať uvedenú tlačovinu, tak súd má za to, že je tu daná pasívna legitimácia žalovaného. Z uvedeného dôvodu súd nebude podrobnejšie sa k týmto rozsudkom vyjadrovať.

18. Súd z listiny - predvolanie svedka F. Q. O. - žalovaným zo dňa 09. 06. 2010 zistil, že Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Banskej Bystrici, odbor justičnej a kriminálnej polície predvolal žalovaného na výsluch vo veci obvineného F. B. (obzvlášť závažný zločin podvodu) podľa § 221 ods. 1, 4 písm. a) Trestného zákona.

19. Súd z inventarizačného zápisu Ústrednej inventarizačnej komisie o výsledku záväzkov a rozdielu majetku a záväzkov k 31. 12. 2011 zistil, že na základe príkazu primátora mesta na uskutočnenie inventarizácie zo dňa 24. 10. 2011 bola inventarizačná komisia v zložení, okrem iných, ako tajomník komisie uvedená M. F. s tým, že v rámci podsúvahových účtov je uvedená veta, že nebol zistený žiadny inventarizačný rozdiel. Inventúrne súpisy súhlasia so stavom uvedeným v analytickej evidencii. Taktiež na poslednej strane je uvedená aj tajomníčka komisie M. F.Á. s podpisom. Uvedená správa bola vykonaná 10. 01. 2012.

20. Podľa článku 10 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd zo dňa 04. 11. 1950 uvádza, že každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozlišovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice. Tento článok nebráni štátom, aby vyžadovali udeľovanie povolení

rozhlasovým, televíznym alebo filmovým spoločnosťami. Výkon týchto slobôd, pretože zahŕňa povinnosti aj zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam, obmedzeniam alebo sankciám, ktoré zákon stanovuje a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, územnej celistvosti alebo verejnej bezpečnosti, na predchádzanie nepokojom alebo zločinu, ochranu zdravia alebo morálky, ochranu povesti alebo práv iných, zabránenie úniku dôverných informácií alebo zachovania autority a nestrannosti súdnej moci.

21. Podľa článku 19 ods. 1 zákona č. 460/1992 Z. z. (ďalej len „Ústava Slovenskej republiky“) každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

22. Podľa § článku 26 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

23. Podľa článku 26 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Vydávanie tlače nepodlieha povoleniu konaniu. Podnikanie v odbore rozhlasu a televízie sa môže viazať na povolenie štátu. Podmienky ustanoví zákon.

24. Podľa článku 26 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.

25. Podľa článku 13 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky medze základných práv a slobôd možno upraviť za podmienok ustanovených touto ústavou len zákonom.

26. Podľa článku 13 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky pri obmedzovaní základných práv a slobôd sa musí dbať na ich podstatu a zmysel. Takéto obmedzenia sa môžu použiť len na ustanovený cieľ.

27. Podľa § 11 zákona č. 40/1964 Zb. (ďalej len Občiansky zákonník) fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

28. Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie.

29. Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

30. Súd čo sa týka predmetného konania sa musel najskôr vysporiadať s tou skutočnosťou, ktorú namietala žalovaná strana a to, že v tomto spore nemajú byť pasívne legitimovaným subjektom oni, t. j. že nie sú nositeľom hmotnoprávnej povinnosti. Vo svojom vyjadrení nepoukázali však na to, kto by mal byť podľa nich pasívne vecne legitimovaným subjektom. Poukázali na rozhodnutie Okresného súdu v Novom Meste nad Váhom 4C/73/2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín 17Co/399/2016. Súd však na základe vyššie uvedených skutočností má za to, že pasívne vecne legitimovaným v tomto spore je žalovaný. V konaní nebolo sporné, že vydanie predmetnej tlačoviny s názvom O. Z. zabezpečil žalovaný a taktiež zabezpečil aj predmetnú distribúciu tejto tlačoviny na vlastné náklady z prostriedkov zo svojho transparentného účtu, prílohou ktorej bol aj predmetný kalendár na rok 2019. Z tohto dôvodu, keďže žalovaný žiadnym spôsobom nespochybnil predmetné tvrdenie súd má za to, že pasívna vecná legitimácia je tu daná u žalovaného ako subjektu, ktorý zapríčinil vydanie predmetnej tlačoviny aj s básňou, v zmysle ktorej sa žalobkyňa cíti dotknutá na svojich právach.

31. Na základe vykonaného dokazovania v konaní nebolo sporným, že pred komunálnymi voľbami v novembri roku 2018 žalovaný dal zverejniť prostredníctvom tlačoviny s názvom O. Z. predmetnú báseň na vlastné náklady a zároveň ju dal aj distribuovať do jednotlivých domácností v obci O.á. Taktiež nebolo sporné, že v rámci predmetných volieb za primátora O. kandidovala tak žalobkyňa ako aj žalovaný. Sporné však v tomto konaní je to, či predmetná báseň mohla zasiahnuť do osobnostných práv žalobkyne a to tým spôsobom, že by bola objektívne spôsobilá takého zásahu aký predpokladajú § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti a dobrej povesti ako aj slobody prejavu sú chránené článkami 13/2,4 a 19 a 26 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, pričom tieto sa môžu dostať do kolízie, kde na jednej strane je dané právo osoby na ľudskú dôstojnosť, česť a dobrú povesť a na druhej strane zachovanie slobody prejavu. Na základe týchto skutočností potom súd musí posúdiť kolíziu týchto dvoch Ústavou chránených práv a musí dbať na to, aby v rámci každého konkrétneho prípadu sa porovnávalo či je alebo nie je neodôvodnene daná prednosť jedného práva pred druhým. Na základe týchto skutočností potom súd musí vychádzať z toho, aby vedel porovnať, ktoré právo má byť porušené, že je potrebné zistiť intenzitu tvrdeného porušenia práva na ochranu osobnosti s právom na slobodu prejavu a to zo zreteľom porovnania proporcionality uplatnenia takýchto práv. Každý zásah do práva na ochranu osobnosti musí bezprostredne súvisieť s porušením chráneného základného práva, pričom musí ísť o zásah neoprávnený, ktorý presiahne svojou intenzitou mieru, ktorú v demokratickej spoločnosti už nemožno tolerovať. Pri porovnávaní týchto práv nie je rozhodujúci subjektívny pocit osoby, ktorej sa výroky týkajú, ale objektívne hľadisko čo znamená, že takúto ujmu by v danom mieste, čase, v postavení tej osoby, ktorej práva mali byť porušené vnímala aj každá iná fyzická osoba (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/137/2008 zo dňa 18. 02. 2010). V rámci predmetných konaní je potom podstatou rozhodovania takýchto sporov hľadanie vyváženého vzťahu medzi Ústavou garantovaným právom na ochranu ľudskej osobnosti, osobnej cti a dobrej povesti na jednej strane a slobodu prejavu a základným právom na informácie na strane druhej. Aj Ústavný súd vo svojej doterajšej judikatúre zdôraznil, že každý konflikt vo vnútri systému základných práv a slobôd resp. ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodných zmlúv o ľudských právach a základných slobodách je potrebné riešiť prostredníctvom zásady ich spravodlivej rovnováhy (IV.ÚS 362/09, PL.ÚS 22/06). Na základe tohto základného práva a slobody sa chránia len v takej miere a rozsahu, kým uplatnením jedného práva alebo slobody nedôjde k neprimeranému obmedzeniu, či dokonca popretiu iného práva alebo slobody. Na tomto mieste je potrebné poukázať aj na judikatúru ESLP, ktorý aj Ústavný súd zohľadňuje vo svojich rozhodnutiach, kde poukazuje na to, že sloboda predstavuje jeden zo základných pilierov demokratickej spoločnosti a jednu zo základných podmienok rozvoja a sebarealizácie jednotlivca. Táto sa uplatňuje nielen vo vzťahu k informáciám a myšlienkam, ktoré sa prijímajú priaznivo resp. sa pokladajú za neurážlivé a neutrálne, ale aj k tým, ktoré urážajú, šokujú alebo znepokojujú štát alebo časť obyvateľstva. Toto si vyžaduje pluralizmus, znášanlivosť a veľkorysosť, bez ktorých nemožno hovoriť o demokratickej spoločnosti (Handyside v. Spojené kráľovstvo, Sťažnosť č. 5493/72, rozsudok zo dňa 07. 12. 1976 § 49).

32. V rámci porušenia práva na ochranu osobnosti sa skúma primeranosť toho ktorého výroku, pričom sa musí rozlišovať či ide o skutkové tvrdenie, alebo hodnotiaci úsudok. Skutkové tvrdenia sú také, ktoré sa opierajú o určitý fakt, kde sa tvrdí určitá skutočnosť, ktorú je možné jednoznačne overiť, ktorej pravdivosť je overiteľná. Čo sa týka skutkového tvrdenia, takéto môže byť dané iba vtedy, ktoré je objektívne spôsobilé priviesť ujmu na cti alebo dobrej povesti v očiach ostatných fyzických osôb, teda musí dôjsť k určitému takému tvrdeniu, že niekto niekedy sa niečoho dopustil, pričom to, čoho sa dopustil musí byť jednoznačne vyjadrené takým konkrétnym výrazom, že ho nemožno zameniť s inými výrazmi (napr. pri opísaní krádeže sa opíše miesto, čas a presne kto, čo ukradol resp. čo bolo predmetom tejto krádeže). Ústavný súd vo veci sp. zn. PL.ÚS 12/09 uviedol, že skutkové tvrdenia sú také, ktoré možno podrobiť testu pravdivosti, obdobne toto vyslovil aj Ústavný súd Českej republiky vo veci sp. zn. I.ÚS 453/03. Čo sa týka podstaty, či ide o hodnotiaci úsudok resp. skutkové tvrdenie, hodnotiacimi úsudkami sú všetky ostatné tvrdenia o niekom, pričom ak nie je možné skutkové tvrdenia oddeliť od hodnotiacich úsudkov je potrebné na nich nazerať ako na hodnotiace úsudku, keďže tie poskytujú širšiu mieru ochrany slobody prejavu (BVerfG 85,1 15 ff.BVerfG 90,1 a 15). Čo sa týka hodnotiaceho úsudku tento nie je možné dokazovať, pretože ide o zaujatie určitého subjektívneho postoja osoby a nie skutkových tvrdení, ktoré by sa tejto osoby dotýkali.

33. Čo sa týka primeranosti zásahu do základného práva alebo slobody, ku ktorému

malo prísť v rámci kolízie s iným základným právom alebo slobodou tento skúma súd vykonaním testu proporcionality ako jedného z interpretačných a aplikačných nástrojov verejného práva. Predovšetkým ide o kritérium primeranosti v užšom slova zmysle, ktoré spočíva v porovnaní empirických, systémových, kontextových a hodnotových argumentov, pričom v konaní o ochranu osobnosti sa štandardne vykonáva preskúmaním výrokov s poukázaním na otázky kto, o kom, čo, kde, kedy a ako hovoril, resp. uverejnil s tým, že jednotlivé odpovede musia v celkovom svojom vyjadrení vyjadriť či došlo k zásahu práva na ochranu osobnosti na jednej strane, resp. či v tom ktorom prípade nedošlo k porušeniu tohto práva, ale prevažuje právo na slobodu prejavu druhej sporovej strany. Na základe týchto skutočností súd nižšie poukáže na vyhodnotenie skúmania proporcionality.

34. Na otázku „kto“ súd má za to, že je tu potrebné rozlišovať dva subjekty a to jednak subjekt autora predmetnej básne, ktorým bol F. B. a zároveň zasa osobu, ktorá predmetnú báseň dala zverejniť a distribuovať do domácností V. O.. K osobe autora predmetnej básne, tak ako na to poukázal vo svojom vyjadrení žalovaný, jedná sa o osobu podpolianskeho zabávača a ľudového básnika, ktorého väčšina básní je humorného charakteru. Takýto charakter má aj predmetná báseň, kde sa autor snažil na politickej satire zamerať nielen na žalovanú, ale aj na poslancov mestského zastupiteľstva a to jemu vlastným spôsobom v kontexte upozornenia pri každom z nich na určitú konkrétnosť opísanú vtípnym podtónom t. j., že ide o spôsob, ktorý súdna prax pripúšťa, akceptuje a nesankcionuje. Vo svojom písomnom podaní právny zástupca žalovaného uviedol, že čo sa týka osoby F. B., ide o básnika, ľudového zabávača, pričom žalobkyňa žiadnym spôsobom toto tvrdenie nevyvrátila. Zároveň tiež súd musí poukázať aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Asan/15/2019, z ktorého vyplýva, že čierny humor si veľakrát vyberá za obeť svojich vtípkov témy, ktoré narážajú na isté mantinely dané spoločnosťou. Takýmito témami môžu byť napr. smrť alebo násilie alebo tragické udalosti minulosti či dokonca tragické udalosti súčasnosti. Čierny humor nie je vysmievanie aktérov danej témy, ale témy samotnej. Satira sa snaží upozorniť na nejakú tému humorným podaním, pričom to častokrát dosahuje až ostrým, prípadne posmešným spôsobom. Najlepšie sa to dá ukázať na politickej satire, ktorá sa snaží upozorniť na politické problémy sveta - napr. na korupciu.

Čo sa týka žalovaného ten bol v čase, keď došlo k zverejneniu predmetnej básne primátorom mesta O. a zároveň aj kandidátom v nadchádzajúcich voľbách v novembri 2018. Na základe uvedeného bolo ustálené, že či už sa to týka primátora, resp. aj kandidáta na funkciu mestského politika, takýto je považovaný za verejne činnú osobu. Súd poukazuje na Nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I.ÚS 453/03 z 11. 11. 2005, v zmysle ktorého „Vecou verejnou sú všetky agendy štátnych inštitúcií ako i činnosť osôb pôsobiacich vo verejnom živote, t. j. napr. činnosť miestnych politikov i celoštátnych, úradníkov, sudcov, advokátov, poprípade kandidátov, či čakateľov na tieto funkcie. Na základe tohto súd poukazuje, že žalovaný ako aj žalobkyňa ako kandidátka na post primátora požívali status verejne činnnej osoby.“ Na základe vyššie uvedených skutočností súd poukazuje, že teda pri týchto osobách sa musí brať vyššia miera tolerancie voči takýmto prejavom, a zároveň je taktiež dané, že osoby v rámci politického boja môžu používať aj tvrdšie vyjadrenia o iných protikandidátoch, nakoľko ide o súčasť demokratických výsad a princípov v rámci spoločnosti.

35. Čo sa týka poukázania na to „o kom“ boli výroky súd má preukázané, že v čase, keď došlo k zverejneniu predmetnej básne žalobkyňa pôsobila ako predsedníčka Stavebného bytového družstva O. a zároveň bola kandidátkou v komunálnych voľbách na post primátora mesta O.. Tak, ako súd poukázal na Nález Ústavného súdu ČR v odstavci 35, že kto mal zverejniť predmetnú báseň súd poukazuje, že aj na osobu žalobkyne sa vzťahujú tie isté rozhodnutia, ktoré sa týkajú aj osoby žalovaného a to, že žalobkyňa bola v čase, keď došlo k ich zverejneniu verejne činnou osobou, ktorá si musí byť vedomá, že jej aktivity majú byť a budú pod dohľadom verejnosti, pričom tak ako súd vyššie poukázal takéto osoby musia strpieť zvýšenú kontrolu verejnosti nad činnosťou, ktorú vykonávajú. Z ustálenej súdnej praxe sa uznáva, že u osôb verejného záujmu dochádza k zúženiu priestoru ich súkromnej sféry, v dôsledku čoho sa primerane znižuje aj úroveň rozsahu ochrany ich osobnostných práv. Na základe tohto z pohľadu ochrany osobnosti žalobkyne je preto nutné konštatovať, že hranice akceptovateľnosti šírenia informácií o takýchto osobách sú širšie oproti bežným občanom, teda osobám, ktoré nie sú osobami verejného záujmu. Na základe tohto teda každá osoba vystupujúca na verejnosti musí strpieť zvýšenú kontrolu verejnosti nad takouto svojou činnosťou (Nález Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 44/2000 zo dňa 05. 01. 2001). Súd podporne poukazuje aj na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Thorgier Thorgeirson proti Islandu z 25. 06. 1992, sťažnosť č. 13778/93, § 61 s tým, že sa tu uvádza, že do kategórie verejne činných osôb patria osoby, ktoré sa nejakým spôsobom podieľajú na výkone verejnej moci a ktorých konanie by malo byť trvale predmetom skúmania a debát

a malo by byť otvorené kritike. Z uvedeného teda vyplýva, že pri plnení takýchto úloh musia byť limity akceptovateľnej kritiky širšie ako pri bežných občanoch. Pri uvedenom teda súd poukazuje, že žalobkyňa bola na základe tej skutočnosti, že sa jednalo o osobu verejného záujmu povinná zniesť širšiu mieru kritiku ako bežný občan.

36. Vo veci posúdenia „čo“ bolo obsahom básne súd poukazuje na to, že v predmetnej básni žalobkyňa nebola nijakým spôsobom označená či už menom, priezviskom, dokonca ani iniciálami a predmetná báseň poukazovala nielen na osobu žalobkyne, ale zaoberala sa aj inými skutočnosťami, keďže časť, ktorá sa údajne mala týkať žalobkyne netvorila ani tretinu tejto básne. Samotné vyjadrenia, ktoré sa údajne majú týkať žalobkyne súd považuje za určitý hodnotiaci úsudok samotného F. B.. Na tie verše, na ktoré žalobkyňa poukázala nie je možné nahliadať ako na skutkové tvrdenia, pretože sa v nich nenachádzajú konkrétne skutky a skutkové tvrdenia, ktoré by jednoznačne mali preukázať určitú skutočnosť. Tak, ako súd vyššie poukázal hodnotiaci úsudok sa nepreukazuje, takéto hodnotiace úsudky majú z hľadiska slobody prejavu oveľa vyššiu ochranu ako skutkové tvrdenia (II.ÚS 152/08, IV.ÚS 492/2012, Rozsudok ESLP z 12. 06. 2001 vo veci sťažnosti Feldek proti Slovensku č. 29032/95). Vzhľadom na vyššie uvedené, t. j. kto bol autorom básne, že išlo o osobu, ktorá je považovaná za podpolianskeho zabávača ľudového básnika a ktorého väčšina básní je humorného charakteru súd nemôže mať za to, že takouto básňou by bolo objektívne spôsobilé svojim obsahom vyvolať negatívny zásah do osobnostnej sféry žalobkyne, pretože predmetná báseň neobsahovala skutkové tvrdenia, ale podľa súdu len hodnotiace úsudky a ako súd povedal v rámci tejto básne sa nenachádza meno a priezvisko žalobkyne, dokonca ani jej iniciály a tiež nie konkrétne skutočnosti. Z básne súdu nevyplýva, že by slohy, na ktoré žalobkyňa poukazuje bolo možné hodnotiť ako osobné útoky s cieľom difamácie žalobkyne. Súd má za to, že čím viac sa určitý prejav dotýka vecí verejného záujmu, tak ako to bolo aj v tomto prípade, tým viac je daná prezumpcia práva takýto prejav realizovať. Ochrana takýchto prejavov úzko súvisí s funkciou slobody prejavu, ktorú je potrebné umožniť jednotlivcom v čo najširšom rozsahu. Súd má za to, aby osoby, ktoré sa môžu v krátkej budúcnosti podieľať na určitej verejnej moci, tak ako to v tomto prípade mohlo byť, keby žalobkyňa vyhrala v komunálnych voľbách a stala sa primátorkou mesta O.Ň., aby táto bola podrobená drobnohľadu aj zo strany verejnosti a médií, aby verejnosť bola v čo najširšom rozsahu informovaná o osobách verejného záujmu.

37. Vo veci „kedy“ boli výroky vyslovené resp. uverejnené, v konaní nebolo sporné, že to bolo v čase, keď žalobkyňa bola kandidátkou na primátora mesta O. a žalovaný bol primátorom mesta O. a tiež kandidátom v nadchádzajúcich voľbách. V čase volieb, tak ako to nie je len v tomto prípade, ale aj či sa to týka volieb do samospráv resp. do Národnej rady, verejnosť je zvyknutá na zvýšené veľakrát kritické poukazovanie, resp. aj za hranicou takéhoto kritického myslenia z dôvodu prebiehajúceho boja o určité verejné posty. Na základe tohto nie je nič výnimočné, keď jeden kandidát o druhom tvrdí určité hodnotiace úsudky, ktoré môžu byť až za hranicou aj pravdivosti, pričom však nemôžu jednoznačne zasahovať nad mieru potrebnú v rámci ochrany demokracie. Tak, ako súd uviedol, keďže ide o hodnotiace úsudky, tieto môžu byť oveľa širšieho rozsahu ako by boli samotné skutkové tvrdenia. Okrem tohto však zároveň súd poukazuje aj na časový aspekt, kedy došlo k zverejneniu predmetnej básne a kedy žalobkyňa podala žalobu. Súd poukazuje, že došlo prakticky k uplynutiu 21 mesiacov po jej zverejnení, nakoľko k zverejneniu došlo 10. 10. 2018 a žaloba bola na súd podaná 10. 07. 2020. K tomuto súd poukazuje, že pri rozhodovaní o takýchto žalobách má vplyv aj časový odstup od zásahu do práv osoby, ktorá sa ochrany domáha a podaniu takejto žaloby. Takáto ujma spôsobená žalobcovi sa plynutím času môže znižovať a súdy na to majú v rozhodovacej činnosti prihliadať. Na uvedené poukázal aj Európsky súd pre ľudské práva v rozsudku Flux proti Moldavsku. V spomenutej veci bola žaloba podaná jeden rok po zverejnení určitého tvrdenia. Na základe tohto súd teda poukazuje, že právo na ochranu osobnosti sa aj uplynutím neprímeranej dĺžky od kedy malo k nemu dôjsť oslabuje a nemá potom výchovný charakter.

38. Čo sa týka posúdenia „kde“ boli výroky zverejnené, v tomto prípade súd poukazuje, že išlo o tlačovinu, ktorej prílohou bol kalendár na rok 2019, kde na druhej strane bola zverejnená predmetná báseň. Na základe tohto sa jednalo o miestnu tlačovinu, keďže bolo preukázané, že túto žalovaný nedistribuoval mimo mesta O., ale obyvateľom tohto mesta. Nemožno teda dospieť k nejakému záveru, že by bola adresovaná v rámci celého Slovenska. Na základe tohto je potom potrebné konštatovať, že predmetná báseň bola zameraná len na región mesta O..

39. „Ako“ boli informácie formulované, súd poukazuje na to, že je potrebné rozlíšiť či

ide o hodnotiace úsudky resp. skutkové tvrdenia. Táto dôležitosť zhodnotenia z hľadiska formulácie výrokov podrobne bola rozpísaná v Náleze Ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 439/2016 z 27. 10. 2016. Súd s prihliadnutím na predmetný Nález poukazuje na to, že výroky, ktoré sa majú údajne týkať žalobkyne sú výroky, ktoré súd posúdil a vyhodnotil ako hodnotiace úsudky. Z dôvodu ako súd vyššie uviedol, hodnotiace úsudky majú z hľadiska ochrany slobody prejavu oveľa vyššiu intenzitu ako v prípade skutkových tvrdení, ktoré sa neskôr môžu ukázať ako nepravdivé. Na základe tohto podľa súdu týmito hodnotiacimi úsudkami nemohlo dôjsť k zásahu do jej občianskej cti a osobnosti žalobkyne.

40. Samotné hodnotiace úsudky, ktoré sa v predmetnej časti básne nachádzajú súd nepovažuje za hanlivé, resp. že by v nich boli použité injektívy, vulgarizmy, či osočovanie samotnej osoby v takom rozsahu, že by tieto mohli byť považované v rámci ochrany osobnosti za také, ktoré by do nej zasahovali. Podľa súdu z predmetných výrokov nevyplýva, že touto básňou by žalovaný úmyselne mieril slová s cieľom zasiahnuť do cti či dôstojnosti žalobkyne ako súkromnej osoby, nakoľko predmetná báseň bola distribuovaná v rámci osoby, ktorá sa uchádzala o post primátora, t. j. osoby verejného záujmu. Vyjadrenia v rámci básne súd nepovažuje, že by prekračovali prípustnú mieru kritiky, nakoľko ide o hodnotiace úsudky v rámci slobody prejavu a to aj s prihliadnutím na osobu (miestny básnik a humorista), ktorá predmetnú báseň napísala. Táto osoba zvolila k svojmu osobnému postoju určitý jazyk, ktorým však podľa súdu nikoho nemohla uraziť. Nakoľko išlo o báseň zverejnenú tesne pred komunálnymi voľbami išlo o verejnú vec, pričom verejné záležitosti a verejná činnosť jednotlivých osôb môžu byť posudzované verejne a to i kriticky, pričom pokiaľ ide o hodnotiace úsudky je potrebné vychádzať z prezumovanej dovolenej kritiky. Súd má za to, že išlo o kritiku konania osoby, ktorá by v prípade úspechu v komunálnych voľbách, ak by bola zvolená za primátorku mala vplyv aj na nakladanie s verejnými prostriedkami, pričom v tomto prípade miera expresivity použitá v básni nebola v značnom nepomere k cieľu jeho kritiky a obsahu básne. V rámci kritiky osôb, ktoré sa uchádzajú o funkcie a v prípade úspechu potom môžu byť verejne pôsobiaci ide o výraz demokratického princípu a participácie občianskej spoločnosti na veciach verejných.

Na základe vyššie uvedených skutočností, kde súd uviedol kto, kde, kedy, o kom, ako a čo uverejnil v rámci posúdenia proporcionality medzi slobodu prejavu a právom na ochranu osobnosti porovnaním jednotlivých skutkových okolností súd má za to, že nedošlo k zníženiu vážnosti žalobkyne v jej postavení v spoločnosti, tak vo verejnom ako i súkromnom živote takou intenzitou, ktorá by mohla zasiahnuť do jej práv. Záverom len súd poukáže aj na rozhodnutie Ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 326/09 zo 04. marca 2010, ktoré pojednáva o ochrane slobody prejavu, kde Ústavný súd deklaroval, že sloboda prejavu „ je nevyhnutná pre demokraciu a pre tvorbu slobodnej verejnej mienky v otvorenej spoločnosti, je základným pilierom demokratickej spoločnosti, v ktorej je každému dovolené vyjadrovať sa k verejným veciam a vynášať o nich hodnotové sudy, pričom aj pri kritike platí z princípu demokracie vyplývajúca ústavná prezumpcia, že ide o kritiku dovolenú“ (porovnaj bod 39 rozhodnutia). Okrem iného súd poukazuje aj na judikát Európskeho súdu pre ľudské práva v rámci rozsudku vo veci Handyside versus Veľká Británia bod 49, kde sa uvádza, že „ sloboda prejavu vo všetkých štátoch vybudovaných na demokratických princípoch predstavuje jeden zo základných pilierov demokracie a uplatňuje sa nielen voči informáciám a myšlienkam, ktoré sa prijímajú priaznivo resp. sú pokladané za neškodné či neutrálne, ale aj voči tým, ktoré urážajú, šokujú alebo znepokojujú štát alebo časť obyvateľstva, čo je dané požiadavkami pluralizmu, znášanlivosti a otvorenosti, bez ktorých nemožno hovoriť o demokratickej spoločnosti. Súd poukazuje na to, že v prípade tohto sporu, aby mohla byť žalobkyňa úspešná predmetná báseň by sa nemohla týkať jej ako kandidátky na primátorku mesta O.Á. a nemohla by byť zverejnená pred konaním týchto volieb. Na základe uvedeného, že v čase vydania básne t. j. pred konaním volieb do samosprávy a zároveň v čase, keď žalovaná vystupovala ako osoba verejného záujmu, keďže kandidovala za primátorku tejto obce súd mal za to, že táto žaloba nie je jej dôvodná a preto ju v celom rozsahu zamietol.

41. Čo sa týka nevykonania dôkazov, ktoré navrhli tak strana žalobkyne ako aj strana žalovaného a to výsluch jednotlivých svedkov, súd tieto dôkazy nevykonal a to z dôvodu, že tieto neboli potrebné pre rozhodnutie súdu. Tak, ako súd poukázal samotné tvrdenie a zasiahnutie do občianskej cti a dôstojnosti musí byť objektívne spôsobilé takéhoto zásahu. Nie je potom dôležitý subjektívny názor jednotlivých osôb, avšak tak, ako súd na to poukázal, najprv si musel vyhodnotiť jednotlivé dôkazy, vykonať test proporcionality a po jeho vykonaní by súd zvažil či je potrebné aj vypočutie týchto svedkov. Nakoľko však súd má za to, že ani výpovede týchto svedkov by neovplyvnili jeho rozhodnutie, tieto dôkazy nevykonal.

42. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (C. s. p.) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

43. O trovách konania súd rozhodol tak, že žalovanému, keďže tento bol v konaní úspešný priznal náhradu trov vo výške 100%.

Článok 10 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd

Článok 19 ods. 1 zák. č. 460/1992 Z. z.

Článok 26 ods. 1, 2, 4 zák. č. 460/1992 Z. z.

Článok 13 ods. 2, 4 zák. č. 460/1992 Zb.

§ 11 zák. č. 40/1964 Zb.

§ 13 ods. 1, 2 zák. č. 40/1964 Zb.

§ 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne (§ 362 C. s. p.).

Podanie urobené v listinnej podobe treba doložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis prílohy mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 C. s. p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných záležitostiach (§ 127 ods. 1 C. s. p.) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 C. s. p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia sa dáva podľa § 376 C. m. p.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 389 ods. 1, 2 C. s. p., t. j.

1. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší len ak:

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala je patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,

c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonával navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo

d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

2. ak sú dané odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolací súd zruší odvolaním napadnuté rozhodnutie vo veci samej, zároveň zruší aj právoplatné uznesenie, ktoré rozhodnutiu vo veci samej predchádzalo.